

KONTEMPLÁCIÓ

Vidákovich Sámuel

Pécsi Tudományegyetem, Művészeti Kar

Festő, 4. évfolyam

témavezető: Valkó László, Habil., egyetemi tanár

Festészeti gyakorlatomból fakadóan munkáimat egy folyamatnak állomásaiként fogom fel. Összességükben, olyan sorozatnak lehetne őket tekinteni, ahol minden kép az önállóság igényével jön létre, képről-képre, napról-napra. Az elkészült festményeket többnyire sorszámmal jelölöm. Eszközeim a festékre, és annak a festékként festésére korlátozódnak. Ezek az eszközök festői állításokká és tagadásokká válnak rétegződésükben. Képeim mozgatórugója ezek váltakozásának együttes jelenlétéből fakadó dinamika, mozgás, aminek folyamata egy létezés, egy tudat. Tulajdonképpen folyamatosan mindent átfestek. A mű addig nem tud létre jönni, amíg a festés aktusa önmagam meghatározásának akarásáról szól, vagyis arról hogy, gesztusaimat önmagamról kialakított ködös képem szerint behatárolom, üresen ismételve, esetlegesen a környezetemből jövő festői inspirációknak megfeleltetem. Hanem akkor jön létre, ha úgy teszek gesztusokat, hogy ezeket el tudom engedni, le tudok róluk mondani. Azon úton próbálom ezt elérni, hogy a képből tagadással megpróbálok kizárni minden olyan attitűdöt ami, nem a lényegre vonatkozik. Egyszerűen csak hagynom kell, hogy a kép azzá váljon ami. Amikor ez megtörténik, akkor a végeredményt is el tudom fogadni, magaménak tudom érezni. Ez egy folyamat egy küzdelem, ami önmaga létezésével foglalkozik. Ennek minden eltakart eleme lépcsőként, megkerülhetetlenül részt vesz a kép egészében. A festői produkció abban áll, hogy ezek az elemek a kép mélységében láthatóvá válnak, és a bennük rejlő mozgás, a köztük lévő feszültség a közönséget szemlélésre sarkalhatja, amíg a kép el nem kopik.